

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Nu synes jeg, at det kan blive helt patetisk at stå og høre Venstres ordfører sige, at nej, der er ikke tale om forligsbrud, der er overhovedet ikke tale om forligsbrud.

Altså først sender man en henvendelse til de nuværende forligspartier og siger: Kunne vi ikke godt lige åbne op for det og lave lidt om på forligskredsen? Da man så ikke kan få det igennem, fordi man ikke er enig, og sådan er det jo, når man indgår forlig, så siger man: Nå, men det blæser vi så i øvrigt på ved finanslovforhandlingen. Og så stiller man sig op her bagefter og siger, at der ikke er forligsbrud. Det er jo komisk, det er, hvad det er, for der er tale om et klokkeklart forligsbrud. Sådan må det være.

Så kan jeg ikke lade være med at sige, at nu får vi så at vide fra Enhedslistens side, at de absolut ikke har tænkt sig at ville gå ind i det her forlig med henblik på rent faktisk at videreføre det i den ånd, som man indtil videre har praktiseret det i, men at de da meget gerne vil takke og kvittere for tilbudet.

Kl. 16.30

Så er Venstres ordfører inde i en eller anden fortolkning om, at man sådan ligesom skal være med på grundånden eller et eller andet i det her forslag, hvis man skal have lov til at tilslutte sig det. Hvad er præmisserne for dét? Hvor er de regler? Skal man møde op i Venstres gruppeværelse og sværge en eller anden ed, eller hvad er det for nogle præmisser helt præcist?

Det er nogle af de ting, som jo kommer til at svæve i det uvisse, og de ting kommer regeringen og Venstre ud for, for hvad er en aftale efterhånden, når vi nu oplever de her ting? Det er det, der er det alvorlige problem, må jeg sige til hr. Kristian Jensen.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Selv om hr. Henrik Sass Larsen forsøger i øst, og hr. Henrik Sass Larsen forsøger i vest at lægge røgslør ud, så skjuler det ikke den kendsgerning, at Socialdemokratiets grundlæggende problem med det her er, at det ønsker at holde Dansk Folkeparti ude af forligskredsen.

Det er det, som Socialdemokratiet har sagt i forbindelse med det tilbud, som regeringen gav om at lade Enhedslisten og Dansk Folkeparti indtræde så at sige med halve forligspartierrettigheder, og det er det, som hr. Mogens Lykketoft ganske åbent og ærligt sagde til statsministeren i

eftermiddagens spørgetime, nemlig at det er måske et spørgsmål om nogle partier, man ikke kan lide. Altså det er et spørgsmål om, hvilke partier er gode nok eller ikke gode nok til Socialdemokratiet.

Jeg synes bare, at hvis man kigger på, hvorledes det her forlig har været håndteret, så var der alle gode muligheder for, at man kunne åbne på ganske almindelig vis, som det er sket tidligere, for, at partier kunne tilslutte sig et forlig og være medlem, men det, der er sket nu, er, at vi er i en situation, hvor der er kommet en helt ny lov, og at de partier, der tilslutter sig ideen bag loven, naturligvis også skal være en del af forligskredsen.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Nu tror jeg ikke, at hr. Kristian Jensen vil være i stand til at give en undskyldning, men jeg mener, at han skylder op til flere, ikke mindst for den der grove udlægning af noget, hr. Mogens Lykketoft aldrig har sagt. Det er jo så heldigt, at tingene skrives ned i Folketingstidende.

Socialdemokratiet har ikke nogen partier her i Folketinget, vi ikke kan lide. Der er partier, som vi tror at vi bedre kan sidde sammen med og opnå enighed med end andre, men det er ikke noget med at kunne lide eller ikke kunne lide, og der er såmænd i forhold til alle partier her i Tinget noget, vi på enkelte områder kan blive enige med dem om.

Jeg vil godt spørge hr. Kristian Jensen: Hvad er det for et grundlag, der bliver skabt med det her lovforslag i forhold til forligsdelen?

Når jeg hører hr. Kristian Jensen, så er det en fuldstændig anden præmis, hr. Kristian Jensen fortæller os om her, end det, der har været gældende i alle årene, siden forliget blev indgået. Hvad er det for et nyt grundlag, hr. Kristian Jensen vil skabe?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er måske nok lidt i samme boldgade som hr. Ole Stavad.

Jeg har selvfølgelig ikke så mange års erfaring med Tingets arbejde, men det forekommer mig alligevel at være en ny måde at etablere forlig på, at man stemmer sig ind i dem.

Sådan som jeg kender forligsetableringen, så plejer der at være en politisk aftale først, som handler om, hvad det er, vi gerne vil, hvordan processen skal være i forhold til det, vi gerne vil,